

ایران - فرانسه

عهدنامه فینکن اشتاین

بیست و پنجم ۱۲۲۲ق. / چهارم مه ۱۸۰۷م.

درآمد:

جلوس آلكساندر اول تزار روس به تخت سلطنت (۱۸۱۰ - ۱۸۲۵) و پیروی از سیاست تجاوز کارانه پطرکبیر و کاترین دوم، حمله عمومی ارتش روسیه به فرماندهی ژنرال سپیاوف (۱۸۰۳م.) به خاک ایران را به دنبال داشت. قوای روس در این حمله گنجه را بدون زحمت تصرف و بلافاصله نام آن را به البیاتیل تبدیل کرد.

فتحعلی شاه در مقابل این تجاوز به نکریاری خواستن از دولت‌های انگلیس و فرانسه افتداد و در یک زمان نامه‌هایی در این زمینه از طریق سفير فرانسه در اسلامبول و سرکنسول انگلیس در بغداد جهت دول مزبور فرستاد. دولت انگلستان شرایط بسیار سنگینی از جمله واگذاری جزایر قشم و هرمز و قراردادن بنادر بحرخزر در اختیار بازرگانان انگلیسی را جهت کمک به دولت ایران مطرح کرده ولی دولت فرانسه که به امید جامه عمل پوشاندن به آرزوهای ناپلئون در جهت دسترسی به هندوستان از طریق ایران و ضربه زدن به منافع انگلستان مترصد چنین فرستی بود، از این پیشنهاد استقبال کرد. به دنبال این استقبال و رسیدن اخبار فتوحات ناپلئون در اروپا به ایران، فتحعلی شاه را به نوشت نامه‌ای به ناپلئون و اتحاد با وی تشویق کرد.

نامه نخست فتحعلی شاه را دو تاجر ارمنی مخفیانه به فرانسه برداشت و در فوریه ۱۸۰۴ جواب آنرا به تهران آوردند. فتحعلی شاه دومین نامه خود را توسط مارشال برون^۱ سفير فرانسه در هشتمانی فرستاد و از پیشنهاد ناپلئون مبتنی بر برقراری روابط دوستانه استقبال کرد و مذکور شد که عقد قوارداد با ایران مسکن است راه لشکرکشی به هندوستان را برای فرانسه باز و دست انگلیس را از

1. M. Brune.

مستعمراتش در آسیا کوتاه کند.

در این تاریخ بود که ناپلئون به عجله مأمورین عالی رتبه، بصیر و جذی یکی بعد از دیگری به طرف ایران روانه ساخت. اول، آمده ژوپر^۲ منشی مخصوص و مترجم زبان‌های شرقی خودرا در شانزده فوریه ۱۸۰۵ به ایران فرستاد و سپرستی هیئت دوم را هم به کاپیتان رومنو^۳ آجودان مخصوص خویش سپرد. هریک از این‌ها حامل مکتوب مخصوص ناپلئون بودند که به هر نحوی بود با رنج و زحمت زیاد خودشان را به تهران رسانیدند و نامه ناپلئون را به دست فتحعلی شاه دادند.^۴

دربار فتحعلی شاه مدت‌ها بود آرزوی چنین روزی را داشت که با نماینده مخصوص ناپلئون مستقیماً وارد مذاکره شود. ناپلئون در نامه‌هایی که به فتحعلی شاه نوشته بود آمادگی خود را برای پذیرفتن سفیر ایران جهت انعقاد معاهده مودت و مکن نظامی به ایران برای بازس گرفتن ایالات گرجستان و قفقاز و تسخیر خاک روسیه را اعلام داشته بود.

خلاصه، حضور ژوپر در تهران روح تازه‌ای به تالب افسرده فتحعلی شاه دمید و وی در فوریه ۱۸۰۷ با عجله هیئتی را به ریاست میرزا محمد رضا خان قزوینی، بیگلریگی قزوین، به دربار ناپلئون گشیل داشت، ناپلئون که آن هنگام در اردوگاه فینکن‌اشتاين واقع در لهستان بسر می‌برد، سفیر فوق العاده ایران را به گرمی پذیرفت و پس از چند روز مذاکره با مقامات فرانسوی، عهدنامه مزبور که به عهدنامه فینکن‌اشتاين مشهور شد، در مورخه صفر ۱۲۲۲ / ۱۸۰۷ م در شانزده ماده از طرف میرزا محمد رضا خان و هوگ برترار ماره^۵ به امضارسانید.

بعد از امضاء معاهده فینکن‌اشتاين بین دولتین ایران و فرانسه، ناپلئون تصمیم گرفت یک صاحب منصب ارشد با عده‌ای مقامات لشکری به دربار ایران بفرستد، لهذا ژنواں گاردن را با مقام وزیر مختاری در رأس یک هیئت بیست و هفت نفری^۶ افسر و درجدار جهت تعلیم ارتش به ایران فرستاد.^۷

بهرحال این عهدنامه هم در نهایت، هیچ تأثیر مثبتی در سرنوشت ایران نداشت و عهدنامه تیلیست (هفتم ژوئیه ۱۸۰۷)، بین دولتین روس و فرانسه عملآ نینکن‌اشتاين را منسوخ کرد که نتیجه این خلاف و عده ناپلئون نسبت به فتحعلی شاه، پناهنه شدن ایران به دامان انگلستان و انعقاد عهدنامه مجمل (محرم ۱۲۲۴ / مارس ۱۸۰۹) را به دنبال داشت که شرحش در عهدنامه مجمل خواهد آمد.

2. Amédée Jaubert.

3. C. Romieu.

۴. در مورد شرح مأموریت این دو هیئت و ترجمه متون نامه‌ها رک: محمود ۱ / فصل سوم.

5. Finkenshtein.

6. Hugues Bernard Murais.

۷. در تاریخ قاجار تأثیف واتسون و ناسخ التواریخ تعداد همراهان گاردن، هفتاد نفر ذکر شده است. در مورد مقام و منصب همراهان گاردن رک: نقیسی ۱۰۷/۲.

۸. نقل به تلخیص از: مهدوی.

صورت عهداً نامه ایست که بتوسط عالیجاه میرزا رضا وزیر دارالسلطنه
قزوین بهیه فرانسه سمت انعقاد پذیرفته.

فیض مدت هندر جات

مقدمه

مادة أول - مودّت.

مادة دویم - در باب تعهد حراس خاک ایران بتوسط دولت بهیه فرانسه.

مادة سیم - در باب ملک موروثی بودن گرجستان به پادشاه ایران.

مادة چهارم - امداد دولت علیه ایران به اخراج قوا روس از خاک ایران.

مادة پنجم - در باب اعزام سفیر رخصت‌گذار به دربار دولت علیه.

مادة ششم - در باب تعلیم عساکر پیاده و توپچی.

مادة هفتم - در باب قلعه و توپخانه.

مادة هشتم - در باب تعهد دولت علیه ایران به ترک مراوده با دولت انگلیس.

مادة نهم - در باب اتحاد دولتين معاہدتین در قبال روس و انگلیس.

مادة دهم - در باب تجهیز سپاه از افغان و قندھار بهجهت تصرف ممالک هندوستان.

مادة یازدهم - در باب سفاین دولت بهیه.

مادة دوازدهم - در باب عبور سپاه دولت بهیه از خاک ایران به صوب هندوستان.

مادة سیزدهم - در باب فروش لوزام ضرور به کشتی‌های دولت بهیه.

مادة چهاردهم - در باب عدم اذن دولت ایران به تردد سفاین روس و انگلیس.

مادة پانزدهم - در باب انعقاد عهداً نامه مجدد.

مادة شانزدهم - تصدیق عهداً نامه، تاریخ عهداً نامه.

چون در این اوان سعادت نشان و زمان میمانت اقران، خدیو فلک جاه، سلطنت دستگاه، امپراطور ممالک فرانسه و پادشاه ایطالیا بنای اتحاد و الفت با اعلیحضرت قدرقدرت، قضا بسطت، خورشید آیت، شاهنشاه صاحبقران، خسروگیتی سтан، پادشاه انج سپاه و آفتاب علم، وارت تختگاه کسری و جم، فرمانفرمای ممالک فسیحة المسالک ایران عجم، السلطان ابن السلطان ابن السلطان و الخاقان ابن الخاقان ابن ابوالمظفر فتحعلی شاه قاجار [۱]- خَلَّدَ اللَّهُ مُلْكَهُ وَ سُلْطَانَهُ - گذاشته به جهت تشیید مبانی الفت و وفاق دولتين علیتین و تجدید عهد مودت و اتفاق سلطنتین بهیتین از دو جانب با رخصت کامله تعیین رخصتگذار فرموده، از طرف جناب امپراطور فرانسه و پادشاه ایطالیا وزیراعظم و کاتب سر ایمپراطوری، صاحب کلک همایون اشرفنشان های دولت مسیو هوک برناور ماره^۱ نام مأمور گردیده بنای عهد و شرط با بندۀ آستان فلک بنیان پادشاهی و چاکر دیرین سپهر اشتباه شاهنشاهی، سفير دولت جاوید قرار أبد قرین میرزا محمد رضا وزیر دارالسلطنة قزوین گذاشته به مقتضای صلاح دولتين علیتین با یکدیگر مکالمه و مجاهده نموده اند. قرار شرح مسطور ذیل مواد مرقومه را بنگذاری نموده که من بعد اولیای دو دولت کبری و امنی دو سلطنت عظمی رضانامه آنها را قلمی و به مهر همایون مزین ساخته تسليم یکدیگر نمایند:

ماده اول - آن که، فیما بین اعلیحضرت قدرقدرت، پادشاه ملک بارگاه ایران و جناب امپراطور فرانسه و پادشاه ایطالیا صلح مؤید بوده، من بعد با یکدیگر شرایط الفت

۱. Hugues Bernard-Maret، اصل: هوک برناه.

و وداد و مراسم محبت و اتحاد را مرعی فرموده همواره بین الدولتین علیتین کمال وفاق بوده باشد.

ماده دویم - آنکه، جناب امپراطور اعظم به مقتضای مراسم دوستی و موافقت با دولت علیه ایران متعهد و کفیل گردیده که مبنی بعد احدي رخنه در خاک ایران ننماید و چنانچه احدي خواسته باشد که بعد از این دخل در خاک ممالک ایران ننماید، جناب امپراطور اعظم با پادشاه سپهرتخنگاه ایران کمال موافقت به عمل آورده، به دفع دشمن پرداخته، حراست ممالک مزبوره را نمایند و به هیچ وجه خودداری نکنند.

ماده سوم - آنکه، جناب امپراطور اعظم ادای شهادت نمود که مملکت گرجستان ملک حلال موروشی اعلیحضرت پادشاه ایران می باشد و حقیقت مطلب بر جناب امپراطور مشخص و معلوم است.

ماده چهارم - آنکه، جناب امپراطور فرانسه و پادشاه ایطالیا در خصوص اخراج نمودن طایفه روسیه از ملک گرجستان و تمامی خاک ایران به زور پادشاهانه خود لازم و قرارداد فرمودند که طایفه مزبوره را جبراً و قهراً از جمیع خاک ایران اخراج نموده و بالکلیه ترک حدود کشور ایران نمایند و چنانچه با روسیه بنای عهد صلح نمایند، این شروط از جمله شروط عهدنامه ایشان قرارداده، به طریق امور دولت خود در این خصوص کوتاهی ننمایند و کمال تعهد در باب این مطلب فرموده بر ذمّت همت عالی خود واجب و لازم ساختند.

ماده پنجم - آنکه، از طرف قرین الشرف جناب امپراطور فرانسه و پادشاه ایطالیا یک نفر سفیر معتبر رخصت‌گذار معین آمده، در آستان فلک‌بنیان اعلیحضرت قادر قدرت، پادشاه جم جاه ایران اقامت نموده، به خدمت‌گذاری و صلاح‌اندیشی دولتین علیتین قیام و اقدام نماید.

ماده ششم - آنکه، هرگاه رأی بیضاضیای جهان آرای اعلیحضرت پادشاه ممالک ایران اقتضا فرماید که عساکر پیاده و توپچی را به رسم و ضابطه فرنگ تعلیم و

مهمان نمایند و بعضی قلعه‌ها به ضابطه قلعه فرنگ بنامگذارد، جناب امپراتور فرانسه و پادشاه ایطالیا بنابراین مطلب توب سفریه و تفنگ حریته، و از هر قدر ضرور و لازم بوده باشد، به صوب ایران ارسال و قیمت آن را از قیمت فرنگستان به سرکار جناب امپراتور اعظم داده می‌شود.

مادة هفتم - آن‌که، از دولت علیه ایران هرگاه خواهش نمایند که به طریق قلعه‌های فرنگ قلعه ساخته باشند و توپخانه به قاعدة فرنگ ترتیب و عساکر پادشاه با ضابطه فرنگ تعلیم نمایند، هر قدر توپچی و مهندس و تعلیم‌چی لازم بوده و ضرور شود جناب امپراتور فرانسه و پادشاه ایطالیا متعهد گردید که ارسال صوب ایران نمایند که در آن‌جا ترسیم قلعه و ترتیب توپخانه و تعلیم عساکر پیاده نمایند.

مادة هشتم - آن‌که، بنابر موافقت این دو دولت بهیه، از جانب شوکت جوانب اعلیحضرت قدر قدرت، پادشاه جنم‌جاه ممالک ایران از هر جهت قطع مکاتبه و مراسله با قرال [۲] انگلیس گردیده، از جانب دولت علیه ایران متعهد شوند که بنای خصوصت با ایشان گذاشته، به جهت دفع آنها عساکر روانه نمایند و بنابراین مطلب ایلچی سرکار شوکتمدار پادشاهی که به جانب هند و انگلیس رفته به ارجاع و احضار او امر فرمایند و از جانب انگلیس و کمپانی آنچه بالیوز [۳] و کلای قرال انگلیس در سواحل بنادر عجم و ولایات ایران اقامت نموده باشند آنها را مطرود و اموال و امتعه انگلیس ضبط شده، تجارت ایشان را براً و بحرآ از جانب ایران مقطوع نمایند و فرمان قضا جریان پادشاهی در این خصوص از مصدر عز و شأن صادر گردد و در اثنای این مخاصمه از طرف انگلیس به جهت سفارت یا بهانه دیگر، هرگونه سفیری که به جانب آستان فلک بنیان پادشاهی عزیمت نمایند ایشان را مطرود و مردود نموده راه ندهند.

مادة نهم - آن‌که، هرگاه فی المستقبل روئیه و انگلیس با هم اتفاق نموده به جانب دولین علیتین فرانسه و ایران عزیمت و حرکت نمایند، این دو دولت نیز باتفاق یکدیگر به دفع آنها اقدام نموده از روی موافقت و اتحاد به مخاصمه و محاربه و مجادله آنها پردازنده و چنانچه بنای سفر و حرکت نمایند اولیای دولین علیتین فرانسه و ایران یکدیگر را خبر نموده، به دفع آنها اقدام نموده و آنچه در مادة سابقه مرقوم شده

از ضبط مال و امتعه ایشان به طرق مشروح در ماده فوق عمل نمایند و در موافقت و اعانت یکدیگر به هیچ وجه منوجوه کوتاهی و اهمال و مساحله و امهال جائز و روا ندارند.

ماده دهم - آنکه، اعلیحضرت پادشاه سپهر بارگاه ایران موافقت و مطابقت فرموده از صوب افغان و قندهار و آن حدود تجهیز سپاه و تهیه جنود فرموده، در وقتی که مشخص شود و معین گردد به جهت تسخیر و تصرف ممالک هندوستان متصرّفی انگلیس عساکر و جنود منصورة پادشاهی را مأمور و ارسال فرمایند و ولایات متصرّفی انگلیس را ضبط و تسخیر نمایند.

ماده یازدهم - آنکه، هرگاه کشتی فرانسه از صوب بنادر مملکت ایران ظهور و عبور نماید و بعضی تدارکات و جزئیات و برخی اشیاء و ضروریات برای آنها در کار باشد و لازم گردد اهالی بنادر به ایشان محبت و معاونت نمایند و در تدارک آنها لوازم دوستی را به عمل آورده اعانت نمایند.

ماده دوازدهم - آنکه، جناب امپراطور اعظم خواهش می نمایند که می‌بعد هرگاه به جانب هندوستان به جهت دفع انگلیس فرستادن لشکر ضرور شود و اقتضا نماید که از جانب خشکی سپاهی به جهت هندوستان ارسال نمایند، اعلیحضرت پادشاه ایران اذن و اجازت به ایشان عطا فرمایند که از راه و هر طرف که رأی جهان آرای شاهنشاهی اقتضا نماید به آنها رخصت داده روانه هند شوند و سپاه ایران نیز با ایشان موافقت نموده، بالاتفاق عزیمت تسخیر هندوستان نمایند و من بعد هر وقت که این اراده و عزیمت را داشته باشند موقوف است بر آنکه مجددآ با اولیای دولت علیه ایران در این خصوص اظهار نموده، چنانچه رأی عالم آرای پادشاهی اقتضا فرماید و رخصت عبور به ایشان بدھند، عهدنامه مجددی در این خصوص فیما بین دولتین علیتین ایران و فرانسه قلمی داده عبور فرانسه و کمیت لشکر آنها را که چقدر بوده باشند و اینکه ذخایر و ضروریات ایشان در کدام راه و کدام منزل باید تدارک شود و چقدر سپاه ایران همراه بوده باشند، همگی را فرارداد نموده به اذن و رخصت شاهنشاهی عهد و شروط علاحده شود کمترین بندۀ درگاه جسارت به تعهد این مطلب نموده، مجددآ موقوف است به

عرض اولیای دولت قاهره و اذن شاهنشاه عالمیان پناه.

مادهٔ سیزدهم - آن‌که، هرگاه به جهت کشتهای فرانسه در حین عبور از بنادر ایران بعضی از اشیا و ذخایر ضرور شود، اهالی بنادر به قیمت فروخته تخریه از فرانسه بازیافت دارند و همچنین هرگاه در عبور سپاه ایشان از راه خشکی ذخیره و بعضی اشیاء ضرور شود به نحوی که در مادهٔ سابقه قلمی شده ذخیره و آنچه به عساکر آنها ضرور شود، اهالی ایران به ایشان فروخته از قرار قیمت ایران تخریه بازیافت نمایند.

مادهٔ چهاردهم - آن‌که، شروطی که در مادهٔ دوازدهم مرقوم شده مختص دولت فرانسه بوده، با دولت روس و انگلیس به هیچ وجه منوجوه شروط مزبوره قرار داده نشود و از هیچ سمت به ایشان راه عبور و مرور ندهند.

مادهٔ پانزدهم - آن‌که، به جهت آمد و رفت تجارت بنا بر انتفاع دولتين و امور متعلقه به تجارت در دارالسلطنه طهران به خاکپای مبارک اعلیحضرت پادشاهی عرض شده، قراردادی به جهت امور مزبور گذاشته شود و عهدنامه مجددی در این خصوص مرقوم فرمایند.

مادهٔ شانزدهم - آن‌که، إن شاء الله تعالى این عهدنامه در دارالسلطنه طهران بعد از چهار ماه از این تاریخ تبدیل شده، رضانامه به مهر مبارک اعلیحضرت قادرقدر شاهنشاهی مزین شده، تسلیم اولیای دولت فرانسه و به مهر جناب امیراطوری رضانامه ایشان تسلیم اولیای دولت علیه ایران شود.

تحریر آ در اردیوی جناب امیراطوری در فین‌کنشنین به تاریخ بیست و پنجم شهر صفر المظفر سنة یک هزار و دویست و بیست و دو (۱۲۲۲) هجری [۴]

محل مهر و امضای

وزیر مختار فرانسه

سفیر ایران

توضیحات عهدنامه فینکن اشتاین

- (۱) فتحعلی شاه قاجار (۱۸۵۰-۱۲۵۰ق): باباخان ملقب به جهانبانی نام فتحعلی شاه برادرزاده آغامحمدخان و پسر بزرگ حسینقلی خان قاجار قوانلو معروف به جهانسوز بوده است و به مناسب هم اسمی با جدش، آغامحمدخان او را باباخان خطاب می کرد. وی سال ۱۲۰۴ق. توسط آغامحمدخان به ولایتمهدی برگزیده شد و سال ۱۲۱۲ (سال مرگ آغامحمدخان) تاجگذاری کرد. مهمترین وقایع سلطنت فتحعلی شاه رقابت انگلستان و فرانسه و تجاوزات دولت روسیه تزاری به اراضی ایران و تیرگی روابط ایران و عثمانی است. (۴- صدرالتواریخ، ص ۱۴). فتحعلی شاه در مدت ۲۸ سال و اندی سلطنت هزار زن اختیار نمود و از سال ۱۲۰۳ق. در سن ۱۸ سالگی شروع کرد به اولاد پیدا کردن و سالی پنج تا شش و شاید بیشتر زنانش برای او وضع حمل می کردند (درباره حرمای شاه فتحعلی شاه رک: ایران و موضوع ایرانی، لرد کرزن، ج اول، ص ۴۱۰) بالاخره فتحعلی شاه در ۱۹ جمادی الآخر سال ۱۲۵۰ در اثر بیماری ذات‌الجنب در شهر اصفهان فوت کرد و جسدش را به مقبره‌ای که در شهر قم آماده کرده بود نقل کرده و مدفون ش کردند.
- (۲) قول: اصل این کلمه از زبان اسلاموهاست و کلمه "Karol" روسی به معنی شاه از همین ماده است. این کلمه را در آن زمان در زبان فارسی و ترکی استانبولی به معنی شاه و مخصوصاً شاهان اروپایی به کار می بردند.
- (۳) بالیو: این کلمه مأخوذه از کلمه "Bajulus" لاتین به معنی قیم و بالاخص سفير دربار، ترکان عثمانی این کلمه لاتین را بالیوس و بالیوس تلفظ کرده و ایرانیان آن را بالیو نوشته و به معنی کونسول استعمال کرده‌اند.
- (۴) به قول مرحوم سعید نفیسی متن فارسی عهدنامه که در آن زمان ترتیب داده‌اند ترجمه دقیق و تحت لفظ من فرانسه که در دربار ناپلئون تدوین شده است نیست و به سیاق اشای آن زمان القاب و عنوانی زاید و حتی کلمات مرادف در آن وارد کرده‌اند و از پایان ماده دوازدهم پیداست که میرزا محمد رضا سفير ایران در موقع امضاء چیزی بر متن افزوده است و بدین گونه می‌توان احتمال داد که این متن فارسی را میرزا محمد رضا خود ترتیب داده باشد.^۱

۱- جهت مطالعه متن ترجیحه شده تحت لفظ عهدنامه حاضر رک: نفیسی ۹۵/۱

درفش کاویانی

